

Declarația Drepturilor Copilului Nenăscut

Dată la Congresul Mondial Provita de la Oslo, 10-13 mai 1990

Introducere

Pentru că Dumnezeu este Creatorul tuturor lucrurilor, celor văzute și celor nevăzute, și pentru că i-a investit pe toți oamenii cu o demnitate inerentă din momentul creației, al conceperii lor, adică din momentul fecundării în sau în afara pântecelui matern, participanții la acest Congres se declară oficial unanim de acord cu următoarele:

Articolul 1

Această Declarație înțelege prin "copil nenăscut" omul, oricare ar fi el, procreat pe cale naturală sau artificială, în sau în afara pântecelui matern, înainte ca el sau ea să se fi născut.

Articolul 2

Partenerii acestei Declarații vor să respecte și ocrotească drepturile menționate în această declarație pentru orice copil nenăscut, fără discriminare de rasă, culoare a pielii, sex, limbă, religie, opțiuni politice, vedere asupra lumii, specific național, etnic sau social, proprietate sau alt statut, care se referă la părinții nenăscutului sau tutorii săi.

Articolul 3

Partenerii acestei Declarații vor lua măsurile eficiente necesare în vederea ocrotirii copilului împotriva oricărei operațiuni științifice sau neștiințifice care ar afecta sănătatea, dezvoltarea și buna stare a nenăscutului în pericol.

Articolul 4

Partenerii acestei Declarații doresc să asigure nenăscutului toate drepturile de care se bucură tot restul oamenilor, mai ales dreptul natural la viață și ocrotire, care se află ancorate în "Declarațiile O.N.U.", în "Convențiile Internaționale asupra Drepturilor Omului", în "Declarația drepturilor nenăscutului de la Geneva" (1024), în "Declarația privind drepturile copilului" (1988).

Articolul 5

Partenerii Declarației se angajează să lucreze în favoarea celor mai importante drepturi ale copilului nenăscut, subliniind necesitatea de a da pondere și cadru de amănunt prin legiferări judicioase acelei bio-jurisdicții a "Declarației Federației Medicale Mondiale de la Geneva", 1948, după text actual dimpreună cu principiile și regulile privind experimentările asupra omului, așa cum au fost stipulate la Helsinki în anii 1964 și 1975.

Articolul 6

Partenerii acestei Declarații recunosc dreptul inerent al nenăscutului de a trăi și se vor strădui să sprijine supraviețuirea și dezvoltarea copilului după toate puterile lor.

Articolul 7

Partenerii Declarației se angajează a încuraja sau a susține o jurisdicție care să interzică următoarele agresiuni medicale sau nemedicale asupra omului din momentul concepției sale:

- a) clonarea
- b) transferarea unui pre-embriion sau embriion către altceva decât o mamă umană
- c) selecția sexului
- d) ectogeneză
- e) avort provocat
- f) folosirea unor feți umani spre transplant în locul unora care au murit de moarte bună, sau au fost avortați spontan.
- g) alte intervenții dăunătoare, neterapeutice asupra pre-embriionului, embriionului sau foetusului uman.

Articolul 8

Partenerii acestei Declarații sunt de părere că un nenăscut care suferă de boli congenitale sau de alt soi nu trebuie expus unei intervenții care ar însemna un impediment pentru dezvoltarea sa.

Articolul 9

Partenerii acestei Declarații sprijină toate contribuțiile științifice care se ocupă de buna stare a nenăscutului precum și aplicațiile lor clinice.

Articolul 10

Orice copil nenăscut are dreptul la un specific natural de graviditate și la o dezvoltare pe măsură și are dreptul de a fi născut.